ΑΓΟΡΑ -ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΣ - ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Συνέχεια από τη σελ. 1

1930 ισχυρίστηκε ότι, για να μεγιστοποιηθεί η οικονομική ευημερία της κοινωνίας είναι ανάγκη να συνδυαστεί η οικονομική δράση του κράτους με την ιδιωτική επιχείρηση και το κράτος, ως συντονιστικός μηχανισμός, να επεμβαίνει στην αγορά με σκοπό να διορθώνει τις αδικίες και να αντιμετωπίζει τις αδυναμίες της, όπου και όταν εκδηλώνονται. Και στις συνθήκες του καπιταλισμού οι αδικίες και οι ανωμαλίες της αγοράς είναι μόνιμες, γιατί ο καπιταλισμός επιδιώκει και το κατορθώνει να μεταβιβάζει τις οικονομικές και πολιτικές εξουσίες στους κεφαλαιούχους, οι οποίοι στη συνέχεια εξαναγκάζουν την αγορά να λειτουργήσει παράλληλα με το σύστημα, δηλαδή στη μεταφορά κεφαλαίου στους ίδιους κεφαλαιούχους.

Το σύνολο των απόψεων και των αντιλήψεων αυτών της αστικής οικονομίας συνθέτει τον φιλελευθερισμό, ο οποίος στην εφαρμογή του δημιούργησε πολλά προβλήματα και πολλά οικονομικά αδιέξοδα. Γι' αυτό η οικονομική σκέψη, στις αστικές κοινωνίες, προχώρησε ακόμη περισσότερο για να καταλήξει εντελώς πρόσφατα στη θεωρία του νεοφιλελευθερισμού, η οποία είναι πανομοιότυπα διατυπωμένη σε όλα τα οικονομικά εγχειρίδια του δυτικού κόσμου.

Ο νεοφιλελευθερισμός ισχυρίζεται ότι, για να υπάρξει ελεύθερη αγορά και να εξασφαλιστεί πλήρης και υγιής ανταγωνισμός, πρέπει "η εξουσία να επιμεριστεί σε μεγάλο βαθμό ατόμων ή ομάδων με αντιτιθέμενα συμφέροντα, κατά τέτοιο όμως τρόπο, ώστε κανένα άτομο ή ομάδα να μη διαθέτει ή να μπορεί να διαθέσει στο μέλλον περισσότερη εξουσία από τα άλλα άτομα ή άλλες ομάδες". Και αυτό μπορεί να πραγματοποιηθεί σήμερα, στις δεδομένες κοινωνικο-οικονομικές συνθήκες, αρκεί μόνο η οικονομική δραστηριότητα να περάσει στους ιδιώτες. Ετσι ισχυρίζονται.

Ο ορισμός αυτός του νεοφιλελευθερισμού, που στη διατύπωσή του ηχεί αρμονικά, θα ήταν και σωστός αν όλοι οι παραγωγοί ήταν ισοδύναμοι. Στις αστικές όμως κοινωνίες, που οι οικονομικές ανισότητες ανάμεσα στους παραγωγούς είναι εκρηκτικά μεγάλες, η εφαρμογή του στην πράξη οδηγεί σε μεγαλύτερη ανισότητα και αποδεικνύεται απάνθρωπος. Και αυτό, γιατί στο βαθμό που το κράτος εγκαταλείπει οικονομικές δραστηριότητες, αυτές μεταβιβάζονται στους ιδιώτες και μάλιστα στους οικονομικά ισχυρότερους. Στη συνέχεια οι ιδιώτες αυτοί αποκτούν τεράστια οικονομική και πολιτική εξουσία, με αποτέλεσμα να καταπιέζουν σκληρότερα τους εργαζομένους, για να μεγιστοποιήσουν τα κέρδη τους που είναι ο μοναδικός τους σκοπός.

Αυτό αποτελεί ιστορική αλήθεια και δεν χρειάζεται βαθύτερη ανάλυση για να γίνει κατανοητό. Η ίδια η ζωή το έχει καταστήσει αυτονόητο.

Έτσι, ο νεοφιλελευθερισμός στις σημερινές κοινωνικές συνθήκες, αντί να μεγιστοποιεί την οικονομική ευημερία της κοινωνίας, που υπόσχεται α) μεγιστοποιεί τα κέρδη των λίγων κεφαλαιοκρατών, β) σκληραίνει την καταπίεση και την εκμετάλλευση των εργαζομένων, γ) αυξάνει την ανεργία και δ) βαθαίνει την οικονομική κρίση με τελικό αποτέλεσμα την εξαθλίωση του λαού και τη δημιουργία οικονομικών και κοινωνικών αδιεξόδων. Η ζοφερή αυτή εικόνα συμπληρώνεται και χρωματίζεται με τη λεγόμενη ελεύθερη αγορά, όπως αυτή λειτουργεί στις συνθήκες του νεοφιλελευθερισμού. Η αγορά αυτή, με λιγότερο κράτος και άνισους παραγωγούς, μεταφέρεται σχεδόν ολοκληρωτικά στα χέρια των οικονομικά ισχυρών, οι οποίοι αφού την αλυσοδέσουν πιστάγγωνα, την υποχρεώνουν να λειτουργήσει σύμφωνα με τις επιθυμίες και τις ορέξεις τους. Γι' αυτό η αγορά, στις συνθήκες του νεοφιλελευθερισμού, γίνεται ιμάντας που μεταφέρει αδιάκοπα και νομότυπα όλο και μεγαλύτερες αξίες από τους εργαζομένους και τους μικρομεσαίους στους μεγαλοεπαγγελματίες και στους άλλους κεφαλαιούχους, ενισχύοντας ταυτόχρονα το χρηματοπιστωτικό σύστημα. Οι οπαδοί του νεοφιλελευθερισμού χρησιμοποιούν την ελεύθερη αγορά, όπως χρησιμοποιούν τα καταστήματα τη βιτρίνα. Και όπως στη βιτρίνα τοποθετούν ό,τι καλύτερο έχει το κατάστημα και αποκρύπτουν ό,τι παλιό, ανώφελο ή άχρηστο υπάρχει μέσα σ' αυτό, έτσι και η αγορά χρησιμοποιεί ωραία λόγια και όρους, όπως ελεύθερος, πλήρης και υγιής ανταγωνισμός, για να αποκρύψει και συγκαλύψει την πραγματικότητα που είναι η εκμετάλλευση και η λεηλασία των εργαζομένων και των μικρομεσαίων, και που εμπεριέχονται και συνυπάρχουν στο οικονομικό και πολιτικό σύστημα των αστικών κοινωνικών.

Ηράκλειο 18-9-1995
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΒΑΡΔΑΚΗΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ

Με βροχή και κρύο αλλά και λιακάδες πέρασε ο Δεκέμβριος. Οι αγροτικές δουλειές βρίσκονται σ' έξαρση. Το μάζεμα της ελιάς γενικεύτηκε κι ένα μεγάλο μέρος στην παραλιακή ζώνη έχει τελειώσει. Τα πρώιμα κηπευτικά έχουν κι αυτά προχωρήσει και από πολλά περβόλια άρχισαν να κόβουν ντομάτες, αγγούρια κ.ά. Η βροχόπτωση μέχει και Δεκέμβριο ήταν:

Άρβη	137	χ/στά
Κερατόκαμπος(Α΄)	165,7	χ/στά
Κερατόκαμπος (Β΄)	176	χ/στά
Γυμνάσιο 1	55	χ/στά.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ

FINIKAS

500 μ. πριν από την είσοδο της Άρβης.
Εξυπηρέτηση σε κάθε είδους κοινωνικές εκδηλώσεις
(αρραβώνες, γάμους, βαπτίσεις κλπ.)
Για ομαδικές συνεστιάσεις με προσυνεννόηση

Τηλ. (0895) 71350

Ο ΥΔΡΟΒΙΟΤΟΠΟΣ ΒΙΑΝΝΟΥ

Συνέχεια από τη σελ. 2

σκουν πια κτίρια για φωλιές. Οι κάτοικοι των πόλεων καταστρέφουν τις φωλιές τους, για να μην λερώνονται οι βεράντες και τα μπαλκόνια.

Τσαλαπετεινοί (έποπες) γέμιζαν άλλοτε τα Λιβάδια τον Αύγουστο προερχόμενοι από βορειότερες χώρες. Αλήθεια, δεν ξέρω αν τσίχλες γεμίζουν και σήμερα τα περιβόλια τις άγριες νύχτες του χειμώνα, τον τσιχλόκαιρο. Φαίνεται ότι και πάπιες περνούσαν κάποτε από τα χαντάκια της Βιάννου.

Λαγοί και αλεπούδες αφθονούσαν στα γύρω βουνά. Δεν ξέρω αν αυτό συμβαίνει και σήμερα. Νυφίτσες (ικτίδες) αφθονούσαν μέσα στα λιόφυτα και αυτές κρατούσαν, μαζί με τα αρπακτικά πτηνά, σε χαμηλή στάθμη τον πληθυσμό των αρουραίων. Εξάλλου οι σκαντζόχοιροι συντελούσαν σε μείωση του πληθυσμού φιδιών και άλλων ερπετών.

Καβούρια «καθρολογούσαμε» στα χαντάκια και χελώνες είχαν την ατυχία να πιάνονται και να παίρνουν μέρος στα παιχνίδια μας. Κρωγμοί χιλιάδων βατράχων στα χαντάκια, μερικές μέρες του χειμώνα, ήσαν όπως πίστευαν πολλοί, προάγγελοι βροχών.

Ας δούμε λίγο και τη **χλωρίδα.**

Καταπράσινες μυρτιές, βάτοι και πικροδάφνες κοντά στις πηγές. Πανύψηλες λεύκες και ιτιές κατά μήκος πολλών χαντακιών. Αρωματικές λυγαριές στους δρόμους και τα μονοπάτια. Κάρδαμος, φαγώσιμα σέλινα και άλλα υδροχαρή φυτά μέσα στα χαντάκια, όπου το νερό δεν ήταν μεν στάσιμο αλλά με πολύ ήρεμη ροή κατέληγε στην Ποταμίσσα και στη συνέχεια στα χοντριγιανά φαράγγια και από εκεί στη Ρίχτρα του Κερατοκαμπίτη. Τα χαντάκια στέρευαν αρχές φθινοπώρου, οπότε γινόταν και το αναβάθεμα («βγάλισμο»). Με τα νερά αυτά του Κερατοκαμπίτη, που έχει τις πηγές του στον υδροβιότοπο της Βιάννου, παίζαμε στον Κερατόκαμπο, συχνά, μέχρι και αρχές Αυγούστου,

Όλα αυτά είναι πασίγνωστα σε όλους τους Βιαννίτες κάποιας ηλικίας. Τα γράφομε όμως σαν την ιστορία του υδροβιότοπου της Βιάννου για τις μέλλουσες γενεές.

Αυτός ήταν ο υδροβιότοπος της Βιάννου, που αποτελούσε για μας τα παιδιά ένα τέλειο εργαστήριο βιολογικών σπουδών και εμπειρίας γύρω από τα θαύματα της φύσεως. Σ' αυτά προσθέτουμε και το ότι εμείς τα χωριατόπαιδα συμμετείχαμε "εξ απαλών ονύχων" σε όλες τις γεωργικές εργασίες (όργωμα, σκάψιμο, σπορές, φυτέματα, ποτίσματα, θερισμό, αλώνισμα κλπ.). Όπως είναι φυσικό, παιδιά που μεγαλώνουν σε μεγάλα αστικά κέντρα δεν περνούν από τέτοια γεωργικά και περιβαλλοντολογικά σχολεία.

Αναφέρθηκε πολλές φορές στο παρελθόν ότι πολλοί απόφοιτοι Ανωτάτων Γεωπονικών Σχολών «δεν μπορούν να ξεχωρίσουν τις κουκιές από τα λάχανα». Αυτό μπορεί να είναι υπερβολή, αναφέρεται όμως αποκλειστικά σε σπουδαστές που μεγάλωσαν σε αστικά κέντρα και των οποίων οι θεωρητικές σπουδές 4 ετών σε σχολές αδυνατούν να τους δώσουν τον πλούτο γνώσεων που έχουν τα παιδιά γεωργικών περιοχών.

Σχετικά πρέπει να αναφέρω και ότι, ενώ ήμουν πάντοτε αντίθετος σε χαριστικές διατάξεις, που ίσχυαν παλαιότερα, για την προτίμηση παιδιών αξιωματικών στις εισαγωγικές εξετάσεις Στρατιωτικών Σχολών, υποστήριζα τη θεσμοθέτηση παρόμοιων διατάξεων μόνο για παιδιά γεωργών και κτηνοτρόφων υποψηφίων στις γεωπονικές και κτηνοτροφικές σχολές.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ. ΟΚΤΩΒΡΗΣ 1995

Λαστιχένιοι σωλήνες άρδευσης παντού μέσα στα περιβόλια. Ελαιόδεντρα καταπράσινα φορτωμένα ελιές, αλλά και άλλα σχεδόν ετοιμοθάνατα, αυτά που δε έχουν στους λάκκους τους μαύρους σωλήνες. Η περιοχή από την κωμόπολη Α. Βιάννου ως το Λουτράκι και το Γαμπριγέλε, αν τη βλέπεις από μακριά, δεν φαίνεται να διαφέρει από τον παράδεισο που ήταν παλαιότερα. Αν όμως πας να περπατήσεις εκεί μέσα, θα δεις μυρτιές και βάτους ατροφικούς από τη δίψα, πορτοκαλιές, δεσπολιές και άλλα οπωροφόρα δέντρα ξερά και, φυσικά, κανένα πουλί ή άλλο ζώο δεν φαίνεται να υπάρχει πια εκεί, όπου άλλοτε σμήνη πουλιών πετούσαν έξω από τους θάμνους και οι συναυλίες των κελαηδημάτων σε έκαναν να μη θέλεις να φύγεις από εκεί.

Άλλωστε και σε όλη τη διαδρομή από Βιάννο- Αγιά Μονή- Μαφεζέ- Ξερόκαμπο- Κερατόκαμπο- Δέρματο, δεν φάνηκε κανένα πετούμενο ή άλλο ζώο που να ενοχλήθηκε από το πέρασμά μας.

Πληροφορήθηκα για σχέδιο του σημερινού προέδρου της Κοινότητας Α. Βιάννου κ. Δημητρίου Πλαντζουνάκη να διευθετηθεί και ανακατασκευαστεί το παλιό μονοπάτι ΣΩΡΟΣ - ΠΑΛΑΙΜΥΔΟΣ- ΓΑΜΠΡΙΓΕΛΕΣ- ΛΟΥΤΡΑΚΙ, ώστε να γίνει δρόμος ρομαντικού περιπάτου για δικούς και ξένους. Ευχόμαστε γρήγορα υλοποίηση του σχεδίου αυτού με ορισμένα συμπληρωματικά μέτρα:

- Διατήρηση του τοπίου των πηγών ΓΑΜΠΡΙΓΕΛΕ-ΑΠ. ΜΑΝΑΣ όπως ήταν παλαιά.

- Διάθεση του νερού των πηγών 2-3 μέρες κάθε εβδομάδα, όπως γινόταν παλιά για αναζωογόνηση του τοπίου και για δενδροκαλλιέργειες δεν συνιστάται, αφού η περιοχή είναι απρόσιτη σε τροχοφόρα, αλλά οπωροφόρα δένδρα, βερικοκιές, κερασιές, αχλαδιές, μηλιές, καρυδιές κλπ. μπορούν να ευδοκιμήσουν εκεί.

- Παλαιά μου πρόταση ήταν να χαρακτηρισθεί διατηρητέος ο τελευταίος υπάρχων νερόμυλος της οικογένειας Δασκαλάκη, για να θυμίζει την παλαιά ζωή της Α. Βιάννου. Αυτό βέβαια όχι για άλεσμα σιτηρών, αλλά για να είναι δυνατή η επίδειξη της λειτουργίας του σε ξένους επισκέπτες π.χ. με ένα και μόνο άδειασμα του πηγαδιού. Οι υδρόμυλοι αυτοί είχαν μια λαϊκής επινόησης τεχνολογία, αρκετά ενδιαφέρουσα και σήμερα.

Με τα μέτρα αυτά οι τουρίστες θα έχουν να δουν από τη Βιάννο και κάτι άλλο, εκτός από την Αγ. Πελαγία, της οποίας ατυχώς οι ιστορικές θαυμάσιες τοιχογραφίες δεν διατηρούνται όπως τις ενθυμούμαι παλαιότερα.

Νέοι επιστήμονες:

- Ο Κων/νος Γ. Θεοδωράκης πήρε το πτυχίο του Ηλεκτρολόγου Μηχανικού από το Ανώτατο Ινστιτούτο Βάρνας Βουλγαρίας και
- ο Μάνος Γ. Θεοδωράκης πήρε μάστερ από το Ι.Τ.Ε. Ηρακλείου.
- Η Μαρία Δ. Ραπτάκη πήρε το πτυχίο της από το Παιδαγωγικό Τμήμα τους Πανεπιστημίου Κρήτης με άριστα.

Το θαύμα της Κρητικής διατροφής!

Οι Κρητικοί έχουν τον μεγαλύτερο μέσον όρο ζωής μεταξύ των κατοίκων ολόκληρου του πλανήτη. Το "κρητικό παράδοξο" ή το "κρητικό θαύμα", όπως το χαρακτηρίζει η γαλλική εφημερίδα "Λιμπερασιόν", συνίσταται στο ότι οι κάτοικοι του όμορφου ελληνικού νησιού έχουν πολύ χαμηλό ποσοστό καρδιακών παθήσεων, παρά το ότι η διατροφή τους είναι πλούσια σε λιπαρά.

Τις διατροφικές συνήθειες των Κρητικών και τις συνέπειές τους εξετάζει σε ένα βιβλίο, που μόλις εκδόθηκε στη Γαλλία, ο Σερζ Ρενό, τ. Διευθυντής ερευνών στο γαλλικό Εθνικό Ινστιτούτο Υγείας και Ιατρικής Έρευνας.

Η διαπίστωση των ευεργετικών επιπτώσεων της διατροφής των Κρητικών, που μετρήθηκε κυρίως στο χαμηλό ποσοστό εμφραγμάτων του μυοκαρδίου, είχε γίνει από το 1965, αλλά- σύμφωνα με τον Ρενό- οι ειδικοί δεν ασχολήθηκαν, ενώ θα μπορούσαν να είχαν, από τότε, προσφέρει πρότυπο και για άλλους λαούς.

Στη δεκαετία του '80, ερευνητές υπό τον Ρενό επέλεξαν μια ομάδα κατοίκων της γαλλικής πόλης Μοζέλ, οι οποίοι ξεκίνησαν μια διατροφή "αλά κρετουά" (σύμφωνα με τον κρητικό τρόπο).Τι σημαίνει αυτό; **Οτι έτρωγαν 300 με 400 γραμμάρια ψωμί την ημέρα, πολλές ελιές, κουκιά και μπιζέλια, την περίφημη αντράκλα που είναι πλούσια σε λινολικό οξύ, τυρί, ψάρια (δυο με τρεις φορές την εβδομάδα) και λίγο κρέας. Σε πολύ σύντομο διάστημα τα άτομα αυτά παρουσίασαν μείωση της κακής χοληστερόλης και αποδυνάμωση της σφαιρίνης που ευθύνεται για τη θρόμβωση του αίματος.**

Η εντύπωση που ανέκαθεν επικρατούσε για τη χοληστερόλη είναι ότι αυτή μειωνόταν, όταν η διατροφή μας ήταν πλούσια σε πολυακόρεστα, όπως το καλαμποκέλαιο και το ηλιέλαιο. **Η κρητική διατροφή όμως είναι πλούσια σε μονοακόρεστα, μια διατροφή "που μένει αμετάβλητη εδώ και δύο χιλιάδες χρόνια"** λέει χαρακτηριστικά ο Σερζ Ρενό.

Προκειμένου να τεκμηριώσει τις διαπιστώσεις του, ο Ρενό παραθέτει το παράδειγμα μιας έρευνας σε δείγμα 600 ασθενών που είχαν υποστεί έμφραγμα του μυοκαρδίου. Η διατροφή των μισών από αυτούς ήταν εκείνη που σινιστάται συνήθως σε περιπτώσεις ατόμων που έχουν υποστεί έμφραγμα του μυοκαρδίου, ενώ οι άλλοι μισοί υποβλήθηκαν στην κρητική δίαιτα.

"Τα αποτελέσματα ήταν τόσο εντυπωσιακά, που η μελέτη διακόπηκε στον 27ο μήνα: **στην "κρητική" ομάδα η θνησιμότητα (από κάθε αιτία) μειώθηκε κατά 70%** συγκριτικά με την άλλη ομάδα. Το ποσοστό αυτό έφθασε το 76%, όταν απομονώσαμε ως αιτίες θανάτου το έμφραγμα και την καρδιακή προσβολή. **Κανένα φάρμακο, ποτέ, δεν είχε τέτοια αποτελεσματικότητα**".

ΦΕΓΓΑΡΟΒΡΑΔΙΕΣ ΣΤΗ ΒΙΑΝΝΟ

Κυκλοφόρησε ο δίσκος «ΦΕΓΓΑΡΟΒΡΑΔΙΕΣ ΣΤΗ ΒΙΑΝΝΟ». Ένας δίσκος που θα υπενθυμίσει στους μεσήλικες και τους ηλικιωμένους συνεπαρχιώτες μας παλιές αξέχαστες βραδιές. Κοντυλιές που ακούγονταν στα γλέντια και στις κάθε είδους εκδηλώσεις, αλλά και στα στενά και τις γωνιές της κάθε γειτονιάς του χωριού.

Ένας δίσκος που θα δείξει στους νέους και στις νέες της επαρχίας πώς γλεντούσαν οι γονείς, οι παππούδες κι οι γιαγιάδες τους.

Ένας δίσκος που θα ξαναζωντανέψει γνήσια βιαννίτικα λαικά γλέντια.

Ένας δίσκος που θ' ανοίξει το δρόμο για να εκδοθούν κι άλλοι από την ανεξάντλητη πηγή της λαικής βιαννίτικης μουσικής, που το πέρασμα του χρόνου κοντεύει να τη σβήσει.

Ένας δίσκος που πρέπει να μπει στο σπίτι του κάθε Βιαννίτη, του κάθε φίλου της Βιάννου.

Είναι διάρκειας μιας ώρας και περιέχει: Βιαννίτικες κοντυλιές, Αορίτης, Σκοπός της Νύφης, Στραταρίδα, Καρυδιώτης, Πάρε Μαριώ, Καλογερίδης, στειακές κοντυλιές, Φλισκούνης, Συρτός, Οργανικό.

Ζητήστε τον στο Ηράκλειο από το Δημήτρη Παπαματθαιάκη, γραφείο ΕΡΤ Πλ. Δασκαλογιάννη, τηλ. 221.861, από το Μιλτιάδη Κόμη, Παρδάλη 5, πάροδος Αγ. Μηνά δίπλα από τα γραφεία της εφημ. «ΠΑΤΡΙΣ», στο περίπτερο Παπαγιαννάκη στη Λεωφ. Δημοκρατίας, στο ύψος του Ξενοδοχείου Γκάλαξυ, καθώς και από τους Συλλόγους Βιαννιτών Ηρακλείου και Αθήνας.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΔΗΜ. ΣΠΑΝΑΚΗ

Σε τηλεφωνική επαφή του, με τα Β.Ν., ο δημοσιογράφος Δημήτρης (Παπαδομαρκάκης, αυτόν ασφαλώς εννοούσε ο κ. Σπανάκης) ανέφερε: «Σε ό,τι με αφορά από την επιστολή του κ. Δημήτρη Σπανάκη που δημοσιεύτηκε στο προηγούμενο φύλλο των Β.Ν. κάνω γνωστό ότι «Περιμένω, για να δω τι θα κάμει το νέο Κοινοτικό Συμβούλιο της Άνω Βιάννου, για τις πληγές της Βιάννου και θα επανέλθω, αν χρειαστεί».

Για το περιεχόμενο της ίδιας επιστολής, η πρόεδρος του Συλλόγου Γυναικών, στην τηλεφωνική της επικοινωνία με τα Β.Ν. ανέφερε ότι: Στην αίτηση του Συλλόγου για την παραχώρηση μιας αίθουσας στο παλαιό δημοτικό σχολείο για να τη χρησιμοποιήσουν ως γραφείο, το Κοινοτικό Συμβούλιο της απάντησε ότι αδυνατεί, γιατί προγραμματίζεται η επισκευή και αξιοποίηση του χώρου αυτού.

ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΛΑΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΣΤΑ Β.Ν.

Δημήτρης Ραπτάκης 5000, Ιωάννης Κουσκουμπεκάκης 5000, Αρσινόη Λεκάκη 3000, Μιχάλης Κυριακάκης 3000, Λέανδρος Ευαγγελινάκης 5000, Σήφης Περβολαράκης 5000, Πολύβιος Νοδαράκης 5000, Αντώνιος Στιβακτάκης 5000, Ελευθέριος Μακράκης 5000, Ιωάννης Σπ. Αγαπάκης 3000, Ιωάννης Δ. Κοκολάκης 5000, Χαράλαμπος Κοκολάκης 5000, Ιωάννης Τσαγκαράκης 5000, Δημοσθένης Ραπτόπουλος 5000.

ΒΙΑΝΝΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΒΙΑΝΝΙΤΩΝ • 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1996 • ΕΤΟΣ 20ο • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 211 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 100

ΣΤΟΧΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Σε όλα σχεδόν τα χωριά της επαρχίας μας λειτουργούν πολιτιστικοί σύλλογοι. Λειτουργούν κι έξω απ' αυτήν στο Ηράκλειο και στην Αθήνα. Άλλοι απ' αυτούς με πολλές δραστηριότητες κι άλλοι με λιγότερες. Αρκετές είναι οι εκδηλώσεις που οργανώθηκαν στα δυο τελευταία χρόνια. Οι περισσότερες σε τοπικό επίπεδο του κάθε χωριού, αλλά και με τη συμμετοχή κατοίκων γειτονικών χωριών.

Οι περισσότερες από τις εκδηλώσεις γίνονται με τη συνεργασία των κοινοτικών συμβουλίων, αλλά και χωρίς αυτήν.

Οι περισσότεροι οργανώνουν μια μονάχα εκδήλωση το χρόνο, συνδυασμένη με τοπικό θρησκευτικό πανηγύρι και λίγοι με περισσότερες, που καλύπτουν όλο το χρόνο σε συνδυασμό με τα Χριστούγεννα και την Πρωτοχρονιά, τις απόκριες, το Πάσχα, τον κλήδονα, τις καλοκαιρινές διακοπές.

Σ' ευρύτερο πανεπαρχιακό κοινό γίνονται οι αγώνες του Ομίλου Φιλάθλων Βιάννου ο «ΠΑΤΟΥΧΑΣ» και σε ακόμη ευρύτερο οι τριήμερες συνήθως εκδηλώσεις του Αθλητικού Ναυτικού Ομίλου Καλαμιού. Ευρύτερης σημασίας ήταν και η εκδήλωση για τη Ναυτική Εβδομάδα που οργάνωσε η Κοινότητα Άνω Βιάννου. Στην Άνω Βιάννο στις τελευταίες γιορτές των Χριστουγέννων έγιναν εκδηλώσεις από το Σύλλογο γυναικών, από τον Πολιτιστικό Σύλλογο, από το Σύλλογο γονέων και κηδεμόνων του δημοτικού σχολείου, ενώ το δημοτικό σχολείο είχε ανεβάσει παλιότερα θεατρική παράσταση.

Να επισημανθεί το σημαντικό έργο που έχουν κάμει οι Πολιτιστικοί Σύλλογοι Συκολόγου, Ψαρής Φοράδας και Αμιρών και τα όσα ξεκίνησε ο ανασυγκροτημένος Πολιτιστικός Σύλλογος Άρβης και όσα προγραμματίζει ο νεοιδρυμένος του Κερατοκάμπου. Αναφέρθηκαν όλα τα παραπάνω με παραλείψεις ίσως. Διαπιστώνεται η υποδομή, η οποία υπάρχει στην επαρχία, και οι προϋποθέσεις για να οργανωθούν εκδηλώσεις σε πανεπαρχιακό επίπεδο. Εκδηλώσεις που βοηθούν στην ψυχαγωγία και την ψυχική ανάταση των κατοίκων, αλλά και την προβολή της επαρχίας έξω από το γεωγραφικό της χώρο.

Η οργάνωση πανεπαρχιακού καρναβαλιού,
η δημιουργία μόνιμου ερασιτεχνικού θεατρικού θιάσου,
η δημιουργία μόνιμης χορευτικής ομάδας,
η δημιουργία μόνιμης ομάδας οργανοπαικτών,
η δημιουργία μόνιμης χορωδίας,
αυτά και άλλα πρέπει να γίνουν **στόχος** των πολιτιστικών συλλόγων της επαρχίας.

Κι αυτά μπορούν να επιτευχθούν:
- με τη συνεργασία όλων,
- με τον συντονισμό και τον σωστό προγραμματισμό,
- με την αξιοποίηση των όποιων ταλέντων και δεξιοτεχνιών υπάρχουν,
- με τη στενή συμπόρευση πολιτιστικής κίνησης και τοπικής αυτοδιοίκησης στην επαρχία.

Έτσι θ' αναβιώσουμε στο χώρο μας γιορτές και εκδηλώσεις που γίνονταν όχι μόνο πριν από εξήντα κι εκατό χρόνια, αλλά γιορτές και εκδηλώσεις που γίνονταν στον τόπο μας από τη μυθική εποχή (όπως λ.χ. τα περίφημα "εκατομφόνια").

ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ, ΚΟΙΝΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ

Του ΒΑΓΓΕΛΗ ΒΑΡΔΑΚΗ

Σ' όλες τις ανθρώπινες κοινωνίες διαμορφώνονται δυο αντιλήψεις, δημιουργούνται δυο τάσεις που εκδηλώνονται και δρουν με διαφορετικό τρόπο, κινούνται σε διαφορετικές κατευθύνσεις και αποβλέπουν σε διαφορετικούς στόχους που είναι πάντοτε ανταγωνιστικοί.

Από τη μια μεριά υπάρχει το άτομο, ο ένας, το εγώ, ο ατομισμός, ο εγωισμός, η ατομική πρωτοβουλία, η ιδιωτική δράση και ό,τι άλλο συνεπάγεται αυτό. Στην περίπτωση αυτή το άτομο δρα ατομικά, μεμονωμένα, αυτόνομα και ανεξάρτητα με ένα συγκεκριμένο σκοπό και στόχο: να κυριαρχήσει στα άλλα άτομα, να διαλύσει την ομάδα, να διασπάσει την κοινωνία, να καταπατήσει κάθε κοινωνικό θεσμό χωρίς να δίνει λογαριασμό σε κανένα. Ετσι, το άτομο απομακρύνεται από το διπλανό του, αποστασιοποιείται από την κοινωνία, κλείνεται στον εαυτό του, δημιουργεί μοναξιά και απομόνωση και πλάθει μύθους και θεωρίες για την ιδιωτική πρωτοβουλία, την ατομική δραστηριότητα (μικρό μικρό το αλώνι σου και να 'ναι μοναχικό σου) για να καταλήξει στο φιλελευθερισμό, στο νεοφιλελευθερισμό, στον αυταρχισμό, γιατί όχι και στο φασισμό;

Από την άλλη μεριά βρίσκονται οι πολλοί, η ομάδα, η κοινωνία, το εμείς, η συνεργασία, η αλληλεγγύη, η αμοιβαία κατανόηση, η συνύπαρξη. Μέσα σ' αυτό το σύνολο,το άτομο εκφράζεται και δρα συλλογικά, εργάζεται μαζί και δίπλα με τα άλλα άτομα, συναποφασίζει, βιώνει την κοινωνική συνείδηση, ενδιαφέρεται για τα κοινά, συμμετέχει σε κάθε εκδήλωση, προσπαθεί να ενωθεί και να συσπειρωθεί σε ταξική βάση, δημιουργώντας έτσι τις κοινωνικές συνεργασίες, τις συλλογικές δραστηριότητες, τους κοινωνικούς θεσμούς, τη δημοκρατία, την κοινωνική δικαιοσύνη, το σοσιαλισμό, γιατί όχι και τις αταξικές κοινωνίες;

Αυτές οι διαφορετικές τάσεις, αυτές οι αντίθετες δυνάμεις συγκρούονται αιώνια μεταξύ τους, αντιπαλεύουν ακατάπαυστα και δημιουργούν με την πάλη τους άλλοτε την πρόοδο και την εξέλιξη και άλλοτε τη συντήρηση και την οπισθοδρόμηση, ανάλογα με το ποια από τις δυνάμεις αυτές θα κυριαρχήσει είτε προσωρινά είτε μονιμότερα.

Η ζωή και η ιστορία έχει δείξει ότι στην πράξη οι κοινωνίες προοδεύουν ανθρώπινα, αναπτύσσονται ισόρροπα και εξελίσσονται κοινωνικά μόνο με συλλογικές δραστηριότητες, με κοινές δράσεις, με κοινωνικές συνεργασίες, με ενότητα του λαού σε ταξική βάση (στις σημερινές αστικές κοινωνίες) και με τη συμμετοχή και του τελευταίου αριθμητικά πολίτη κάθε περιοχής στη δράση και στα κέντρα αποφάσεων. Και αυτό, γιατί οι κοινωνικές συνεργασίες, οι συλλογικές δραστηριότητες και οι κοινές δράσεις:

α) Περιορίζουν ή και εξαλείφουν την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, περιοχής από περιοχή και οικονομικού τομέα από τομέα.

β) Προωθούν το κοινωνικό (κοινό) συμφέρον και μέσα από αυτό και το ατομικό.

γ) Αναγορεύουν τον άνθρωπο σε ρυθμιστή της κοινωνικής και οικονομικής εξέλιξης αντιπαλεύοντας τη φιλελεύθερη (καπιταλιστική) αντίληψη, που θεωρεί τον άνθρωπο μέσο παραγωγής και αντικείμενο εκμετάλλευσης.

δ) Αποδέχονται και χρησιμοποιούν, ως αναπτυξιακό κριτήριο, την κοινή ωφέλεια, αντιπαλεύοντας τα ιδιωτικο-οικονομικά κριτήρια της φιλελεύθερης αστικής οικονομίας, που καταλήγουν στο ακόρεστο κέρδος και στις μεγάλες κοινωνικές αδικίες.

Την κοινή ωφέλεια (κοινωνική ωφελιμότητα) την προσδιορίζουν:

- Το δικαίωμα του ανθρώπου για εργασία, που είναι αναφαίρετο, αφού η εργασία ως παραγωγική διαδικασία αποτελεί συστατικό της ίδιας της ζωής. Ετσι, σε μια ανθρώπινη κοινωνία δεν επιτρέπεται να υπάρχει ούτε ένας άνεργος. Μια ματιά στις σημερινές αστικές κοινωνίες με τους τόσους άνεργους, δείχνει και αποδεικνύει πόσο απάνθρωπες και κοινωνικά άδικες είναι.

- Η αναβάθμιση του περιβάλλοντος, που αποτελεί τη βασική, την κύρια προϋπόθεση και την αναγκαία συνθήκη της οικονομικής ανάπτυξης. Καμιά οικονομική δραστηριότητα δεν πρέπει να πραγματοποιείται, αν δεν αποδεικνύεται η ενεργητική της επίδραση στο περιβάλλον και αν δεν συμβάλλει στην αναβάθμισή του. Σήμερα ο πλανήτης μας και η ίδια η ζωή μας κινδυνεύει να καταστραφεί από την οικονομική ανάπτυξη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, του ατομικισμού και του αχαλίνωτου κέρδους.

- Η λαική συμμετοχή, η αυτοδιαχείριση, η άμεση δημοκρατία, που αποτελούν το ιδεολογικό υπόβαθρο της ανάπτυξης, προσδιορίζουν την κατεύθυνση της ανάπτυξης και διασφαλίζουν την κοινή ωφέλεια και την ποιότητα ζωής των ανθρώπων.

ε) Οι συλλογικές δραστηριότητες απορρίπτουν τα ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια της ανάπτυξης, που πιστεύει και χρησιμοποιεί η ιδιωτική πρωτοβουλία, γιατί στοχεύουν και οδη-

Συνέχεια στη σελ. 4

ΣΕ ΑΠΟΓΝΩΣΗ ΟΙ ΝΤΟΜΑΤΟΠΑΡΑΓΩΓΟΙ ΤΗΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΜΑΣ

Από τις πρώτες ημέρες του Γενάρη οι παραγωγοί πρώιμων κηπευτικών βρίσκονται σε απόγνωση για τη μελλοντική απασχόλησή τους με τις καλλιέργειες της επαρχίας μας. Η αδυναμία της αγοράς ν' απορροφήσει την παραγωγή της ντομάτας και η προσφορά των 10 έως 30 δρχ. κατά κιλό, στις πολύ μικρές ποσότητες που διατίθενται, δημιουργεί μεγάλα προβλήματα κι ερωτηματικά στους παραγωγούς.

Σε επιστολή τους προς τους βουλευτές, τον Περιφερειάρχη, το Νομάρχη, τη Διεύθυνση Αγροτικής Ανάπτυξης και την Ομοσπονδία Αγροτικών Συλλόγων Ν. Ηρακλείου αναφέρουν:

«Εμείς οι καλλιεργητές πρώιμων κηπευτικών της Επαρχίας Βιάννου του Νομού Ηρακλείου, που καλλιεργούμε υπαίθρια (εκτός θερμοκηπίου) και με τις ελάχιστες ποσότητες φυτοφαρμάκων, έχουμε περιέλθει σε απόγνωση από την τύχη των προϊόντων μας και ιδιαίτερα της ντομάτας, που σε συνδυασμό με τις καταστροφές της ανεμοθύελλας στις 3 Μαρτίου 1993 και τη μη αποζημίωση της υπαίθριας καλλιέργειας, έχουμε περιέλθει σε οικονομικό μαρασμό.

Εδώ και δεκαπέντε μέρες αγοράζονται σε εξευτελιστικές τιμές, με αποτέλεσμα να μην καλύπτονται τα έξοδα παραγωγής. Μπροστά στο μεγάλο πρόβλημα προστέθηκε και η μη ζήτηση των προϊόντων, με αποτέλεσμα να πετιούνται. Με μεγάλη αγανάκτηση βλέπουμε την αγορά σε ολόκληρη την Ελλάδα να πουλά τα δικά μας προϊόντα σε αδικαιολόγητα υψηλές τιμές διάθεσης στον καταναλωτή. Επειδή πάντα επικρατεί η άποψη στην κοινή γνώμη ότι πλουτίζουν οι παραγωγοί, προκαλούμε τον οποιονδήποτε να διαπιστώσει το πρόβλημα.

Σας κάνουμε γνωστό ότι στην ευρύτερη περιοχή μας καλλιεργούνται 2000 στρέμματα με αναμενόμενη παραγωγή εντός της εβδομάδας 3000 τόνους ντομάτας και με ελάχιστο κόστος παραγωγής 55 δραχμές ανά κιλό.

Απαιτούμε από το Υπουργείο Γεωργίας την παρέμβαση και τη λύση στο πρόβλημά μας. Συγκεκριμένα να γίνει αμέσως προσωρινή απόσυρση της ντομάτας.

Σε περίπτωση που δεν βρεθεί άμεση λύση στο πρόβλημά μας, εμείς οι παραγωγοί είμαστε έτοιμοι να προβούμε σε παραπέρα δυναμικές κινητοποιήσεις".

Ακολούθησαν επισκέψεις κρατικών εκπροσώπων στον τόπο

Συνέχεια στη σελ. 4

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΟΥ «ΠΑΤΟΥΧΑ» ΣΤΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

Στις 16 Φεβρουαρίου και 9 το βράδυ θα γίνει η συνεστίαση των μελών του Συλλόγου Βιαννιτών Ηρακλείου «Ο ΠΑΤΟΥΧΑΣ», στην ταβέρνα «ΟΝΤΑΣ» στην ΑΜΝΙΣΟ-ΤΟΜΠΡΟΥΚ τηλ. 380.408.

Καλούνται οι Βιαννίτες που μένουν στο Ηράκλειο και όσοι άλλοι μπορούν, καθώς και οι φίλοι της Βιάννου, να πάρουν μέρος σ' αυτήν για μια ευχάριστη βιαννίτικη βραδιά.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΠΩΛΗΣΗ ΤΟΥ ΛΑΔΙΟΥ

«Με στόχο την πτώση των τιμών του λαδιού, μεγάλοι εμπορικοί οίκοι της Ιταλίας δείχνουν τώρα απροθυμία να αγοράσουν το ελληνικό προϊόν. Τα συμβόλαια που υπογράφονται είναι ελάχιστα, οι ελαιουργοί δεν μπορούν να πωλήσουν το λάδι των παραγωγών, οι οποίοι με τη σειρά τους ανησυχούν...».

«Πρόκειται μάλλον για τεχνητή έλλειψη ενδιαφέροντος από την πλευρά της Ιταλίας, τόνισε ο πρόεδρος της Ενωσης Γεωργικών Συνεταιρισμών Ηρακλείου κ. Γιάννης Πυργιανάκης σε δήλωση του στην εφημ. Πατρίς». Το φαινόμενο που παρουσιάστηκε τις τελευταίες ημέρες (10-20 Ιανουαρίου) στη διάθεση του ελαιολάδου δεν είναι τωρινό. Κάθε φορά που δημιουργούνται προϋποθέσεις για να πωλήσει ο ελαιοπαραγωγός το προϊόν του σε τιμή σχετικά καλή, παρεμβαίνουν οι διάφοροι κομπιναδόροι και του το παίρνουν σε πολύ χαμηλή τιμή, για να το διαθέσουν στη συνέχεια πανάκριβο στην κατανάλωση.

Οι στήλες των Β.Ν. σε παλαιότερο φύλλο τους τόνισαν μ' έμφαση ότι στην κατάσταση που δημιουργείται με την πώληση του ελληνικού ελαιολάδου δεν φταίνε ούτε οι Ιταλοί ούτε οι Ισπανοί. Αυτοί αγοράζουν το ελληνικό ελαιόλαδο σε χαμηλές τιμές, και φροντίζουν να το αγοράσουν, με διάφορα τεχνάσματα, όσο μπορέσουν φτηνότερο, και στη συνέχεια να το τυποποιήσουν ή και να το αναμίξουν με δικό τους για να το διαθέσουν στη διεθνή αγορά ως ελληνικό, εκμεταλλευόμενοι τη γνωστή ποιοτική υπεροχή του, αλλά εισπράττοντας και επιδοτήσεις, όπως έχει καταγγελθεί πολλές φορές. Το ερώτημα τίθεται από παλιά, αλλά απάντηση δυστυχώς δεν δίνεται.

Γιατί η ελληνική ελαική πολιτική δεν προχωρεί στην οργάνωση απευθείας διάθεσης του ελληνικού ελαιολάδου στη διεθνή αγορά;

Η Ελαιουργική και οι συνεταιρισμοί που τη στηρίζουν γιατί δεν προχωρούν στην τυποποίηση του ελαιολάδου και στη σύνδεσή τους απευθείας με την κατανάλωση; (ευρωπαικές χώρες, ανατολικές και δυτικές, Αμερική και όπου αλλού;).

σημερινός πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης σε συνέντευξή του στην ΕΡΤ το 1989 είχε επισημάνει και εντοπίσει το πρόβλημα του λαδιού στο σημείο αυτό. Είναι καιρός να υλοποιηθεί η λύση του από το αρμόδιο υπουργείο σήμερα. Στην επαρχία μας, με την προβλεπόμενη λειτουργία της μονάδας τυποποίησης ελαιολάδου, που προωθεί ο Συνεταιρισμός Άνω Βιάννου, δημιουργούνται όλες οι προϋποθέσεις για να ξεπεραστούν τα σημερινά προβλήματα. Χρειάζεται όμως να προχωρήσει παράλληλα στην οργάνωση της εμπορίας του. Στην αναζήτηση, στον εντοπισμό και στη σύνδεσή του με καταναλωτικά κέντρα. Η προσπάθεια όλων μας ας στραφεί προς την κατεύθυνση αυτή.

ΑΡΝΕΙΤΑΙ Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ

Στην επικαιρότητα και πάλι το θέμα των γερμανικών επανορθώσεων για τις ζημιές που προκάλεσαν οι γερμανικές δυνάμεις κατοχής στη διάρκεια του πολέμου: "Δεν πρόκειται να παρεκκλίνουμε απο τις θέσεις που έχουμε διατυπώσει μέχρι τώρα", είπε (12-1-96) ο Γερμανός υπουργός εξωτερικών Κλάους Κίνκελ, απαντώντας σε ερώτηση σχετικά με το θέμα των ελληνικών απαιτήσεων για επανορθώσεις, αποζημιώσεις και τη ρύθμιση του αναγκαστικού κατοχικού δανείου, και παρέμπεμψε στις επίσημες απαντήσεις που δόθηκαν τόσο στο γερμανικό κοινοβούλιο, όσο και στην ελληνική "νότα", που είχε επιδώσει ο Έλληνας πρέσβης στον υφυπουργό εξωτερικών Πέτερ Χάρτμαν στις 14 Νοεμβρίου 1995.

Η τοποθέτηση αυτή έγινε στο πλαίσιο "εμπιστευτικής" ενημερωτικής συνομιλίας του Γερμανού υπουργού εξωτερικών με δημοσιογράφους γερμανικών μέσων ενημέρωσης και με αντικείμενο τις προτεραιότητες της εξωτερικής πολιτικής για το 1996. Σύμφωνα με παριστάμενους δημοσιογράφους ο Κίνκελ υπήρξε στην απάντησή του "κατηγορηματικός".

Σημειωτέον ότι από την πλευρά της γερμανικής κυβέρνησης εκκρεμεί ακόμη απάντηση σε ερώτηση για το θέμα της αποζημίωσης των θυμάτων της κατοχής στην Ελλάδα, την οποία έχει καταθέσει στις 21 Νοεμβρίου 1995, η βουλευτής του Κόμματος Δημοκρατικού

Συνέχεια στη σελ4